

Katedra Eklezjologii Uniwersytetu Jana Pawła II w Krakowie, kierowana przez o. prof. dra hab. Andrzeja Napiórkowskiego, pod patronatem Komitetu Nauk Teologicznych PAN-u, po raz kolejny próbuje wprowadzać nas w nadprzyrodzony wymiar Bosko-ludzkiej wspólnoty, a tym razem w samo serce Kościoła, jakim jest niewątpliwie Eucharystia. „Eucharystia tworzy Kościół. Ci, którzy przyjmują Eucharystię, są ściślej zjednoczeni z Chrystusem, a tym samym Chrystus łączy ich ze wszystkimi wiernymi w jedno Ciało, czyli Kościół”. To przesłanie towarzyszyło ogólnopolskiemu międzynarodowemu sympozjum pt. „Kościół i Eucharystia”, jakie odbyło się w murach naszej uczelni w dniach 28 lutego i 1 marca br.

Współczesna nadmierna socjologizacja kościelnej wspólnoty domaga się przywrócenia należnego jej ujęcia misterium. Ujmowanie Kościoła bez jego odniesienia do Trójjedynego Boga jest absolutnie nie do przyjęcia. Opisując tajemnicę i rzeczywistość Kościoła, trzeba ujmować go od wewnątrz (*ad intra*) i równocześnie od zewnątrz (*ad extra*). Stąd teologia ujmuje Kościół jako rzeczywistość ziemską i niebiańską, materialną i duchową, grzeszną i świętą, spełnioną i eschatologiczną.

Nad tym obszarem badań pochyliło się 19 prelegentów z kraju i zza granicy, prezentujących 13 ośrodków naukowych (Kraków, Lublin, Opole, Poznań, Wrocław, Bydgoszcz, Warszawa, Katowice, Rzym, Użhorod, Luksemburg, Bolonia, Watykan). 15-minutowe referaty, jakie wygłaszano przez dwa dni, dopełniła książka pt. „Eucharystyczna Wspólnota”, zawierająca wystąpienia prelegentów w całej rozciągłości.

To już trzynasty tom naszych *Cracoviensis Cogitatio Ecclesialis*, za którym stoją tak naukowcy pracownicy Katedry Eklezjologii, a w szerszej perspektywie Instytutu Teologii Fundamentalnej, Ekumenii i Dialogu, stanowiący struktury Wydziału Teologicznego na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie. Z tych *Krakowskich Medytacji o Kościele* wciąż uczymy się właściwie rozpoznawać tajemnicę Kościoła, właśnie dzięki Eucharystii. Ona jest bowiem nie tylko koroną wszystkich sakramentów, ale centrum i szczytem kościelnego życia, gdyż Zmartwychwstały włącza we wspólnotę wiary wszystkich swoich braci i siostry do swojej ofiary uwielbienia oraz dziękczynienia, złożonej raz na zawsze Ojcu Niebieskiemu w sposób doskonały na drzewie krzyża. Przez tę ofiarę chwalebny Pan nieustannie wylewa swojego Ducha na mistyczne Ciało, którym jest Kościół Trójjedynego Boga.

[Czytaj „Wspólnota eucharystyczna”](#)